

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.050.16.2025.MO
4148162.16785697.13636987
Warszawa, 31-12-2025

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Postanek: Pani Wioletty Marii Kulpy, Pani Lidii Czechak i Pani Bogumiły Olbryś oraz Posta Pana Roberta Warwasa (K10INT14292)
Temat: Interpelacja w sprawie ograniczenia czasowego działalności myjni bezdotykowych zlokalizowanych na terenach zabudowy jedno- i wielorodzinnej.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z interpelacją Postanek: Pani Wioletty Marii Kulpy, Pani Lidii Czechak i Pani Bogumiły Olbryś oraz Posta Pana Roberta Warwasa (K10INT14292), w sprawie ograniczenia czasowego działalności myjni bezdotykowych zlokalizowanych na terenach zabudowy jedno- i wielorodzinnej, odnosząc się do przedstawionych zagadnień uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

1. Czy Ministerstwo analizuje problem uciążliwości hałasowych generowanych przez całodobowo działające myjnie bezdotykowe zlokalizowane na terenach zabudowy jedno- i wielorodzinnej?

Tak, każda zgłoszona interwencja dotycząca uciążliwości hałasowej generowanej przez całodobowe myjnie bezdotykowe jest przedmiotem szczegółowej analizy Ministerstwa. Jednocześnie, należy wskazać, że skala tego typu zgłoszeń napływających do resortu pozostaje ograniczona w ujęciu krajowym i ma charakter sporadyczny.

2. Czy planowane są zmiany legislacyjne, które umożliwiłyby wprowadzenie ogólnokrajowych ograniczeń czasowych funkcjonowania myjni bezdotykowych w obszarach zabudowy mieszkaniowej, np. do godziny 22.00?

Ministerstwo nie planuje zmian legislacyjnych polegających na wprowadzeniu ogólnokrajowych ograniczeń czasowych funkcjonowania myjni bezdotykowych zlokalizowanych na obszarach zabudowy mieszkaniowej. Wprowadzenie jednolitego, krajowego limitu godzinowego byłoby nieproporcjonalne względem skali występowania tego problemu. Ponadto, pomijałoby lokalne uwarunkowania, faktyczne poziomy hałasu oraz naruszałoby swobodę działalności gospodarczej przedsiębiorców dotrzymujących

norm. Jednocześnie obowiązujące przepisy prawa zapewniają wystarczającą ochronę osób narażonych na oddziaływanie hałasu oraz umożliwiają podejmowanie adekwatnych działań w przypadku stwierdzenia naruszeń. Stąd w ocenie Ministerstwa, ewentualne problemy o charakterze lokalnym mogą być skutecznie rozwiązywane w ramach istniejących instrumentów prawnych, bez konieczności wprowadzania rozwiązań o charakterze powszechnym.

3. Czy rozważane jest doprecyzowanie przepisów dotyczących ochrony przed hałasem w taki sposób, aby lepiej chronić mieszkańców osiedli mieszkaniowych przed uciążliwą działalnością tego typu obiektów?

W ślad za tym, co zostało wskazane powyżej, obowiązujące regulacje prawne stanowią skuteczne narzędzie do egzekwowania właściwego stanu akustycznego środowiska. Zgodnie z art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska¹, zwanej dalej ustawą Poś, w przypadku stwierdzenia przez organ ochrony środowiska, na podstawie pomiarów własnych lub pomiarów podmiotu obowiązującego do ich prowadzenia, że poza zakładem (w tym wypadku myjnią), w wyniku jego działalności, są przekroczone dopuszczalne poziomy hałasu, organ ten wydaje decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu. Za przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu uważa się przekroczenie wskaźnika hałasu LAeq D lub LAeq N, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku². Z brzmienia przepisu art. 115a jednoznacznie wynika, że organ ochrony środowiska (w odniesieniu do myjni – starosta) jest zobligowany do wydania decyzji o dopuszczalnym poziomie hałasu, w przypadku, gdy stwierdzi, że poza zakładem przekroczone są dopuszczalne poziomy hałasu.

Jednocześnie należy wskazać, że decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu nie zakazują działalności zakładu, lecz mają na celu doprowadzenie do ograniczenia ponadnormatywnej emisji hałasu do środowiska, w związku z jego działalnością, do poziomu wynikającego z przepisów powszechnie obowiązujących. Zastosowanie tego przepisu poprzez wydanie decyzji umożliwia skuteczne egzekwowanie przepisów ochrony środowiska, w tym dopuszczalnych poziomów hałasu. Należy tu przede wszystkim zwrócić uwagę, że naruszanie postanowień decyzji wydanej na podstawie art. 115a ustawy Poś, stanowi wykroczenie z art. 337a ustawy Poś oraz podstawę do wymierzania przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (WIOŚ) tzw. administracyjnych kar pieniężnych. W przypadku stwierdzenia naruszenia warunków decyzji, mogą zostać podjęte następujące działania egzekucyjne:

- wezwanie do usunięcia naruszenia - pierwszym krokiem jest zazwyczaj wezwanie podmiotu do usunięcia przyczyn przekroczenia hałasu i dostosowania się do warunków decyzji,
- kara administracyjna - niewykonanie decyzji może skutkować nałożeniem kar pieniężnych,
- postępowanie egzekucyjne - w ostateczności, gdy podmiot nie wykonuje nałożonych obowiązków, możliwe jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego w administracji, które może prowadzić nawet do zamknięcia działalności takiego zakładu.

---

¹ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, 1080.

² Dz.U. z 2014 r. poz. 112

W ramach wykonywanych zadań kontrolnych, WIOŚ ma prawo do przeprowadzenia pomiarów poziomu hałasu i stwierdzenia na tej podstawie, czy warunki decyzji zostały dotrzymane. Dodatkowo podmiot, w stosunku do którego została wydana decyzja o dopuszczalnym poziomie hałasu, obowiązany jest do wykonywania okresowych pomiarów poziomu hałasu. Wyniki takich pomiarów są obowiązkowo przekazywane staroście oraz WIOŚ. Stwierdzenie przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu przez organy inspekcyjne, w wyniku przeprowadzonej kontroli lub na podstawie oceny wyników pomiarów wykonanych przez podmiot obowiązany, może skutkować nałożeniem administracyjnej kary pieniężnej.

Wobec powyższego, w ocenie Ministerstwa zastosowanie art. 115a umożliwi skuteczne egzekwowanie dotrzymania przez zakład standardów środowiska, gdyż w konsekwencji może prowadzić do nałożenia kar pieniężnych, a w ostateczności do zamknięcia działalności.

4. Czy Ministerstwo przewiduje przekazanie gminom większych kompetencji do regulowania godzin pracy myjni bezdymnych w drodze aktów prawa miejscowego?

Nie przewiduje się przekazania gminom dodatkowych kompetencji w zakresie regulowania godzin funkcjonowania myjni bezdymnych w drodze aktów prawa miejscowego, ponieważ jednostki samorządu terytorialnego dysponują już instrumentami prawnymi umożliwiającymi reagowanie na lokalne problemy związane z hałasem. Zgodnie z art. 157 ustawy Poś, rada gminy może, w drodze uchwały, ustanawiać ograniczenia co do czasu funkcjonowania instalacji lub korzystania z urządzeń, z których emitowany hałas może negatywnie oddziaływać na środowisko.

5. Jak obecnie dostępne narzędzia prawne mogą być skutecznie stosowane przez mieszkańców i samorządy w celu ograniczenia negatywnego wpływu całodobowo działających myjni bezdymnych na warunki życia lokalnych społeczności?

Zgodnie z przedstawionymi powyżej wyjaśnieniami, obowiązujące regulacje stanowią skuteczne narzędzie w celu ograniczania negatywnego wpływu całodobowo funkcjonujących myjni bezdymnych na warunki życia mieszkańców.

Niemniej jednak kluczowe znaczenie ma zgłaszanie przez mieszkańców przypadków uciążliwości akustycznych właściwym organom, co umożliwi podjęcie działań kontrolnych i administracyjnych w ramach obowiązujących przepisów ustawy Prawo ochrony środowiska. Każde zgłoszenie powinno podlegać indywidualnej ocenie z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań oraz rzeczywistego oddziaływania hałasu.

W ocenie Ministerstwa, istotną rolę odgrywa również planowanie przestrzenne, pozostające w zakresie kompetencji gminy. Odpowiednie ustalenie przeznaczenia terenów oraz zasad lokalizacji obiektów mogących powodować uciążliwości pozwala na zapobieganie konfliktom już na etapie planowania.

Niezależnie od powyższego, należy wskazać, że obowiązek przestrzegania powszechnie obowiązujących przepisów ciąży na wszystkich osobach fizycznych i prawnych. W związku z powyższym brak jest zgody czy przyzwolenia na odstępstwo od innych zakazów czy naruszenia norm określonych w następujących przepisach odrębnych:

- art. 51 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeksu wykroczeń³ zgodnie z którym kto krzykiem, hałasem, alarmem lub innym wybrykiem zakłóca spokój, porządek publiczny, spoczynek nocny albo wywołuje zgorzenie w miejscu publicznym, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny,

- art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny⁴, zgodnie z którym właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych.

W przypadku naruszenia ww. przepisów istnieje możliwość zgłoszenia sprawy na policję bądź wystąpienie na drogę postępowania cywilnego.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości: Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM

---

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 734 z późn. zm.

⁴ Dz. U. z 2025 r. poz. 1071 z późn. zm.